



טליה שפירא

השחקנית משתתפת בסרט „לא לשידור“, שבו היא מגלמת תפקיד של קצינת־ניהול. הבמאי, יעוד לבנון, הצמיד לה חזה מלאכותי ענקי, כאשר כדוגמה שימש לו החזה של פנינה רוזנבלום, המשתתפת גם היא באותו סרט. טליה ביקשה להצטלם עם פנינה, כדי שהצופים ישפטו למי יש חזה יותר גדול, פנינה מצידה, נענתה לבקשה ברצון.

זמרת־האופרה לשעבר בת ה־90, **מרים גולדינקין**, שהופיעה בתוכנית הטלוויזיה שעה טובה, אמרה בתום ה־ראיון הטלוויזיוני למנחה **מנדי פאר**: „אוי מנילה, אילו הייתי צעירה ב־70 שנה, היה מתפתח בינינו רומן סוער.“ ואז הדביקה לו נשיקה מצל־צלת.

השבוע יצא העיתונאי **איתן חבר** ממיוזון העיתון נאים בבית סוקולוב וגילה כי מכונתו אינה נמצאת במקום שהחנה אותה. הוא נזכר כי התווית של אגודת העיתונאים, שאותה מדביקים על המכור ניות, לא היתה לו, והחליט כי היא נגנרה על־ידי המישי־טרה. שני עיתונאים־חברים התנדבו להסיע אותו לרחוב גיבורי־ישראל, שאליו גוררים את כל המכונות. אך גם שם לא מצא את המכונת. חבר היה מודאג ביותר, עד אשר אמר לו אחד העיתונאים: „אתה בטוח שחנית לפני בית סוקולוב?“ או נזכר חבר כי למעשה החנה את מכונתו בפתח מיסעדת אולימפיה, על המידרכה, שלא כחוק. השלוי־שה מיהרו למיסעדה, ואכן מצאו שם את המכונת.

של **אניטה שפירא**, ברל, וגם לא מיקרה שקוראים ל־תוכנית עמוד האש.

הטראומות הישנות. זה גם לא מיקרה שתוכנית זו מצליחה באותה עת שמצליח ספרה



עבדה לראשונה, עוצב על־פי שער „העולם הזה“, כאשר גולדה נפטרה. אחרי שפיסלה אותו בנגס, שלחה אותו לבית־היציקה אך בדרך נשבר אפה של גולדה. מרגולין ביקשה מבית־היציקה, שאליו נשלח הפסל, שיתקנו את האף מחדש על פי השער של השבועון.



יירי מרגולין הפסלת היא זודתו של יהונתן („יוני“) נתניהו, גיבור מיבצע־אנטבה. בתערוכה שפתחה השבוע הציגה, בין היתר, פסלים של יוני (בתמונה משמאל), ושל ראשי־המשלה המנוחה, גולדה מאיר. הפסל של גולדה, שעליו

בתיאטרון החדש של **עודד קוטלר**. כן תתחיל בהסרת סרט חדש של **עוזי פרום**. שלושת המפיקים של התוכנית האלה נפגשו השבוע כדי לתאם את זמנה של גילה. **דני טרין** מן התיאטרון, **רני פרום** מן הסרט **וצדי צרפתי** מן הטלוויזיה.

בעת מישחק־כדורגל בין נבחרת סקוטלנד ונבחרת ישראל, ישב במיגרש ראש מחלקת־הצלמים של לישכת העיתונות הממשלתית, **מלשה מילר**. כאשר קפטן הנבחרת, **גירעון** („גירי“) **דלתי**, החזיק בקבעת שער, פלט מילר נר: „חבל שתרמתי לקרן הקיימת!“ הוא נשאל על־ידי שכניו למושב מה שיכתה היקרן הקיימת למישחק, ומילנר השיב: „אלמלא תרמתי לא היו מביאים את התימנים ל־ארץ, ואו דמתי לא היה מעצ־בן אותי כל־כך.“

בהצגה הסטריפטיוז **אחרון יש לשחקנית ליאורה ריכלין** מונולוג חריף מאוד על המצב במדינה. כתבו אותו **יהושע סובול**, והילל **מיר טלפונקט**. בין היתר אומרת השחקנית במחזה: „בצבא אני משרתת כספקית מפקד־האוגד. זה הוא נתן לי חופשות וגר־ביים ממשי וכסף בשביל ה־גרידה. אצלי בסלון מוצאים את **יורם ארידור** ו**ירוחם מלש** מלטיפים זה את זה. מציעים לי לרוץ בבחירות, אני מנסחת מצע: בחירות אישיות, איכות הסביבה, גיי־נקולוג לכל פרוצה. והפה לא מפסיק לעבוד. בבוקר נאום ובלילה מוצצת, ואילנשיל פוליו **ופלאטו שרון** לוקחים אותי כיועצת. אני ד״שה עם הפרופסור, מתפנתרת עם הפני־חר, מופיעה בעצרות שלום עכשיו וחוזמת שלא נותר. ביטוח אליהו, ודרוקמן ושו־טק, גוד־טיים לכולכם, חברי רים!“

מנכ״ל רשות־השידור לשעבר, **יצחק ליבני**, משוזה את תוכנית הטלוויזיה עמוד־האש לתקופה שבה היו אנשים יושבים סביב המדורה וקוסם השבט היה מספר להם על חיות רעות ושדים, וזו היתה תחילתה של הסיפרות וההיס־טוריה בעולם. „סיפורים אלה מרגיעים. עמוד האש עושה את אותו הדבר. אנשים יושבים בסלון בביתם, בחושך, ושומעים את תיבת־הקסמים על תולדות היישוב בארץ, וכל זה כדי לחזק את הזהות הכל־שותפת שלנו וגם לפרק את

הם טילפנו למישטרה וניסו לברר באם הם יודעים על כך. שם סיפרו כי עדיין לא ידועים להם הפרטים, אך הם שלחו ניידת למקום. כמה דקות אחרי זה טילפן לאותה תחנה נהג האמבולנס, שהוביל את גוטליב לבית־החולים בליני־100. כתבה־תחנה **גירעון רני** גם טילפן לחדר־המיון של בית־החולים ושם אמר לו ה־רופא התורן: „הבדיחה שלך לא מוצלחת, אין כאן שום גוטליב.“ הכתב אמר לרופא שתוך כמה רגעים אמנם יגיע לשם גוטליב. כעבור רבע שעה שוב התקשרו אנשי הטלפון האדום לבית־החולים, והפעם אישרו באוזניהם שגוטליב נמצא שם ודיווחו על מצבו.

עם הישמך עדותו של ישראל גוטליב במישפט שריה־דנות, **אהרון אבו־חצירא**, התלוצצו השבוע בבית־הקסטל, מרכז המפד״ל, כי עדות זו מוכירה להם סיפור על יקתרינה השנייה, המלכה הר־סית. סיפרו עליה כי היתה טורפת־גברים. בכל לילה היתה מביאה לחדרה גבר אחר, מת־עלסת עימו עד אשר אבד כוחו, ואז היתה מצווה להור־ציאו להורג. ערב אחד תפסה יהודי קטן, ולתדהמתה לא תש כוחו של האיש. עם בוקר הבחינה כי הוא עומד ליד הדלת ומוכר כרטיסים לתור של אנשים ממתנים. „היהודים הם סוחרים ממולחים.“ העירו ב־קסטל.

בבית־כנסת בבני־ברק הודבקה מודעה האומרת: „עו־ר־יהודין **אברהם לנדשטיין** הצהיר בבית־המישפט כי הטל־וזייה מלמדת לרצוח.“ הכוונה היתה להוכיח, כי הטלוויזיה משחיתה ומקלקלת דרכי הצי־בור. הפרקליט אכן טען בס־י כומיו בעת מישפט־רצח כי הרוצח למד את שיטת־הרצח מהטלוויזיה.

השופט **בנימין כהן** עיין בהסכמי־נשואין שהוגש לו לאישור על־ידי עורך דין, ר־אמר: „זה לא חוכמה לעיין בזה עכשיו, כאשר הם עדיין זוג־יונים. אבל מה יקרה כ־שר הם יחזרו לכאן כזוג תיי־שים?“

השחקנית **גילה אל־מגור** תהיה עסוקה ביותר בשבוע הבא. לראשונה תופיע גילה בזימרה בתוכנית־הטל־וזייה שעה טובה, בתוכנית של שירי **אלכסנדר פן** ו־חיים חפר. באותו שבוע היא תתחיל בחזרות על מוזוה של **יורם קניוק** אדם ב־ריכלב,